

Augustinus Kopperud var født i 1810 på Vestre Aaserud i Skoger og tilhørte en av de eldste slekter i prestegjeldet. Han var en mann utenom det vanlige, han var ikke bare arbeidssom og flittig, men vid-synt og ivrig opptatt av de saker som hadde betydning for det distrikt han bodde i. Han hadde en utpreget økonomisk sans og etter at han hadde flyttet til Strømsgodset, ervervet han seg fire eiendommer. Det var Grønvoll, Kopperud — som han tok navnet etter — en del av Rødskogen og Rød. Den siste kjøpte han i 1835 for 1200 spd.

I en rekke år hadde han hatt i tankene at prestegjeldet burde hatt sin egen sparebank. Disse tanker gav han ofte uttrykk for i samtaler med andre gårdbrukere, og ansporet av den støtte han fikk av dem, tok han selv initiativet og skrev et brev til de kommunale myndigheter 21. januar 1858. Dette brev, som vi senere skal komme tilbake til, ble godt mottatt, og i januar året etter hadde bygdens egen sparebank begynt sin beskjedne virksomhet. Kopperud hadde også sterk interesse for kommunale saker og fra 1866 til 1869 var han bygdens ordfører.

Hvordan så det nå ut i Skoger for hundre år siden, hva levde folk av, og hvordan lå forholdene til rette for å begynne bankvirksomhet?

I sin «Historisk-Topographisk Haandbog over Kongeriget Norge», som var utgitt noen år før, beskriver Jens Kraft bygden slik: «Skouger Præstegjeld bestaar for en stor Del af Bjergegn, som fra Dramsfjorden og Dramselvens Brædder hastigen stiger i Veiret, men med skjønne Dale og behagelige Situationer». Forfatteren forteller videre at det er det nordligste prestegjeld i fogderiet, det omgis i nord og øst av Dramsfjorden, har Strømmens og Sande sogn i syd, og Eger prestegjeld i vest. Det består av tre sogn, nemlig Skouger hovedsogn — som utgjør den største og vesentligste del av prestegjeldet, Strømsgodsets annekssohn, og Jarlsberg Værk (Konnerud) — et areale på tilsammen 29/32 norsk kvadratmil.

Jens Kraft oppgir akerbruk, skogdrift og sjøfart som de viktigste næringsveier og gjør videre oppmerksom på at mange innvånere arbeidet i og for Drammen og at en god del av gårdene i prestegjeldet tilhørte innbyggere i Drammen kjøpstad. Hovedveien fra Drammen gikk i omtrent 3/4 mils strekning gjennom hovedsognet.

